

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115012387
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2115012387.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci obžalovaného A. G., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 2.8.2017, č. k. 7T/179/2015-293, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.3.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. G., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 2.8.2017, č. k. 7T/179/2015-293 rozhodol, že obžalovaný A. G. je vinný, že hoci mu zo zákona o rodine vyplýva vyživovacia povinnosť voči svojmu synovi G. O., rod. G., nar. XX. X. XXXX, bytom H., ul. N. X, ktorej rozsah bol stanovený rozsudkom Okresného súdu v Skalici č.k. 1P/41/2010 zo dňa 30. 3. 2010, právoplatným dňa 8.4.2010, na sumu 70 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky O. O., bytom H., ul. N. X, túto povinnosť si od 26.11.2011 až do 25.2.2015, s výnimkou mesiacov október 2012 až august 2013, kedy sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody a mesiacov január až marec 2014, kedy výživné bolo uhradené, vôbec neplnil v mieste trvalého bydliska ani na inom mieste, pričom počas sledovaného obdobia bol zamestnaný a tiež pracoval ako živnostník, teda mal zabezpečený príjem a v prípade, že podľa jeho vyjadrenia bol príjem nedostatočný, žiadnym preukázateľným spôsobom neprejavoval snahu aby si zlepšil svoju finančnú situáciu a zabezpečil finančné prostriedky na úhradu výživného, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 1.750 Eur, hoci bol za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu v Skalici č.k. 6T/45/2011 zo dňa 12.8.2011, právoplatným dňa 6.12.2011 a trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T 72/2011 zo dňa 13.7.2011 právoplatným 12.8.2011 bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, teda najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, čím spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona. Za to ho odsúdil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 42 ods.1 Tr. zák., § 41 ods.1 Tr. zák., § 38 ods.2, ods. 4, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov. Podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods.2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste uvedený v rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/79/2015 zo dňa 07.03.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1To/12/2016 zo dňa 8.06.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný v zákonnej lehote. Prokurátor sa vzdal práva podať odvolanie. Obžalovaný vo svojom odvolaní (skrátene) namieta, že výška výživného bola určená nesprávne. Matka mal. Dieťaťa mala podľa obžalovaného vypovedať pod vplyvom antidepresív a tiež žiada o konfrontáciu medzi matkou mal. dieťaťa a matkou obžalovaného a vypočuť ako svedka jeho matku. Poukázal i na to, že jemu exekútor strhával peniaze na výživné a tiež, že nemal možnosť uzavrieť zmier. K uloženému trestu uviedol, že skôr uložený trest, vo vzťahu ku ktorému mu bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, považuje za dostatočný a sľúbil, že už bude viesť riadny život.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol o obžalobe podanej na odvolateľa pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a to na tom skutkovom základe, ktorý je uvedený aj vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Pri ustálení skutkového stavu vychádzal prvostupňový súd z výpovede obžalovaného, svedkyňa O. Z. O., z písomného vyjadrenia súdnej exekútorky JUDr. Zuzany Dobrodenkovej, PhD., rozsudkov Okresného súdu Skalica, sp. zn. 1P/41/2010 zo dňa 30.03.2010 a sp. zn. 6P/330/2010 zo dňa 13.11.2013, ako aj z trestného rozkazu Okresného súdu Skalica, sp. zn. 6T/45/2011 zo dňa 12.08.2011 a trestného rozkazu Okresného súdu Senica, sp. zn. 2T 72/2011 zo dňa 13.7.2011.

Uvedené dôkazy vyhodnotil prvostupňový súd zákonným spôsobom a dospel k správnym skutkovým a právnym zisteniam, ktoré podrobne opísal na strane 5 a 6 napadnutého rozsudku. V odôvodnení tohto rozsudku sa zároveň vysporiadal s obranou obžalovaného, ktorá spočívala v námietke určenia nesprávnej výšky dlžného výživného a v tejto súvislosti aj v započítaní zrážok, ktoré mu boli vykonané v rámci exekučného konania. Zistenia a závery prvostupňového súdu v týchto otázkach považuje odvolací súd za správne. Preto, ak obžalovaný uvedenú obranu uplatňuje aj v rámci odvolacieho konania, považuje tunajší súd za dostatočné poukázať na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku. Obžalovaný svoje odvolacie námietky, pokiaľ ide o výšku nezaplateného výživného alebo exekučne zrazených súm, bližšie nešpecifikoval, resp. neuviedol iné dôkazy na ich podporu.

Námietky, že svedkyňa - matka maloletého dieťaťa vypovedala pod antidepresívami je len všeobecná a nie je zrejmé, akým význam táto skutočnosť má vo vzťahu k pravdivosti jej tvrdení. Tvrdenia menovanej svedkyne boli v dokazovaní potvrdené aj ostatnými vyššie menovanými dôkazmi a to vrátane výpovede samotného obžalovaného, ktorý potvrdil to, že výživné v danom období neplatil v riadnej výške. Obžalovaný okrem popretia skutočností vyplývajúcich z výpovede svedkyne a ostatných dôkazov,

nepredložil súdu iné dôkazy, ktoré by jeho tvrdenia preukazovali. Vykonanie ďalšieho dokazovania vypočutím svedkyne D. W. (matky obžalovaného) a konfrontácie medzi touto svedkyňou a svedkyňou O. Z. O., nepovažuje odvolací súd za potrebné. Skutkový stav bol dokazovaním, ktoré realizoval prvostupňový súd preukázaný v rozsahu dostatočnom na spravodlivé rozhodnutie. Navyiac, obžalovaný na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 1.6.2017 súhlasil s jeho vykonaním v neprítomnosti svedkyne D. W.. V ďalšom priebehu hlavného pojednávania, ktoré sa konalo v dňoch 10.7.2017 a 2.8.2017 nenavrhol túto svedkyňu predvolať a vypočuť, resp. nemal návrhy na vykonanie iných dôkazov, ako boli vykonané na hlavnom pojednávaní. V prvostupňovom konaní teda súd vykonal všetky dôkazy, ktoré obžalovaný navrhol, žiaden jeho návrh neodmietol. Nie je úlohou odvolacieho súdu, aby v odvolacom konaní nahrádzal alebo suploval prácu prvostupňového súdu len preto, že obžalovaný sa rozhodol uplatniť niektoré dôkazy, známe mu už v štádiu konania pred prvostupňovým súdom, až v štádiu odvolacieho konania. Podľa ust. § 311 ods. 4 Trestného poriadku možno odvolanie oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Obžalovaným navrhované dôkazy však nie sú novými a tieto mohol navrhnúť už v konaní pred okresným súdom. Odvolacie konanie je konaním prieskumným, ktorého účelom je preveriť správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov a konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo. V tomto prípade bolo prvostupňové konanie vykonané zákonným spôsobom, keď na jednej strane vykonal súd dôkazy potrebné na spravodlivé rozhodnutie v rozsahu stanovenom v § 2 ods. 10 Trestného poriadku a zároveň pri rešpektovaní zásady kontradiktórneho procesu vykonal všetky dôkazy, ktoré navrhol obžalovaný a prokurátor. Odvolací súd tak nezistil potrebu dopĺňať dokazovanie v rozsahu, v akom sa ho dožaduje obžalovaný vo svojom odvolaní.

Pokiaľ ide o výšku, druh a spôsob výkonu uloženého trestu výroky prvostupňového súdu v napadnutom rozsudku považuje odvolací súd rovnako za správne, vychádzajúce z aplikácie ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona a v zákonom rozsahu aj dostatočne odôvodnené.

Rovnako ako okresný súd, i tunajší súd je toho názoru, že uloženie súhrnného trestu odňatia slobody v tej výške ako to urobil prvostupňový súd, je plne odôvodnené najmä mnohosťou trestnej činnosti, za ktorú bol trest ukladaný, ako i recidívou páchania trestnej činnosti obžalovaného. Ani je postoj k spáchanej trestnej činnosti nesvedčí o tom, že by si plne uvedomoval nebezpečnosť a spoločenskú škodlivosť svojho konania, ku ktorému nezaujímá dostatočne kritický postoj.

Keďže iné odvolacie dôvody obžalovaný neuplatnil a odvolací súd nenašiel iné chyby, ktorej by bol povinný preskúmať z úradnej povinnosti v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1, druhá veta Trestného poriadku, odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a preto ho zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.